

Valjda se i mnogo naših svećenika više manje slaže s tim ili sličnim prijedlogom, pa zašto ga ne bi preko svojih Ordinarija, osobito kad više nemamo ILO-a, poduprlo kod kompetentnog Vijeća da se nekako tako odredi, makar ad libitum, makar i manje minuta?

o. M. K.

ZA PRIJEVOD NOVOG ČASOSLOVA

Ima nade da ćemo još ove godine dobiti u ruke nov latinski Rimski časoslov. Koliko ćemo onda čekati na hrvatski prijevod? Ovisno je samo od nas. Ako ne počnemo odmah svojski na tome raditi, mogao bi taj naš posao trajati dulje nego se izračivao original. Svećenici bi još nekako mogli strpljivo čekati prijevod u koliko neće neki pojedinac (jer Ordinarij može davati samo pojedinačnu dozvolu onima koji ne znaju dovoljno latinski) zaželjeti da ga moli hrvatski, ili u koliko neće posebno mlađi kler trebati više puta pogledati u prijevod da shvati što moli ili čita. Ali bez obzira na ta dva slučaja prijevod se mora što prije i, dakako, što bolje prirediti i izdati zbog vjernika, kojima se sve više preporučuje da bilo zajednički bilo zasebno mole barem nešto iz časoslova, i zbog naših redovnica koje će sigurno barem djelomice preuzeti ovako pojednostavljen i obogaćen časoslov.

Kako »na ovom najzanemarnijem području liturgijskog života treba odmah početi radom« (o. J. Radić, SB 1968, 252), evo nekoliko prijedloga da se hrvatski prijevod časoslova izvrši što prije i što bolje:

1. Najteže će biti s **himnima**, pa su stoga oni i latinski izdani najprije u posebnoj knjizi sa svim potrebnim opaskama za razumijevanje i prevođenje (v. prikaz »Himni novog časoslova« SB 1968, 252—63). Naša dva svećenika, koji su se već ogledali u sastavljanju ili prevođenju crkvenih himana, već su se dali na posao. Ali posao je težak i vrlo velik (Pavelić je svoj prijevod priređivao kroz par decenija). U novom je časoslovu preko polovice himana novih, i ne može se reći da su novi lakši, jesu lijepi ali često i teški. Uz to treba barem retuširati mnoge Pavelićeve stihove jer je on himne prevodio prema njihovoj novijoj recenziji a na prvotnu se samo osvrćao, dok čl. 93. saborске Uredbe o sv. bogoslužju određuje da se redovito opet uvede prvotna recenzija, što je u obnovljenom časoslovu i učinjeno pa prema tome treba uvažiti i u prijevodu. Isusovački je provincijal već dao dozvolu za dotjerivanje Pavelićeva prijevoda. Tko se, dakle, nešto razumije u crkveno latinsko i hrvatsko pjesnikovanje ili barem stihotvorstvo neka se javi da se posao razdijeli i kasnije međusobno usavrši. Ako pjesnici vole izdavati svoje stihove, nije mala čast izabrati riječi kojima će tisuće i tisuće slaviti Boga kroz naraštaje.

Kao primjer evo himna uskrsne Večernje koji je valja najviše izmijenjen: tekst Urbana VIII iz dosadašnjeg časoslova, novi tekst s prvotnom recenzijom iz V-VI st. i skroman pokušaj prijevoda drugoga teksta na temelju prijevoda o. Pavelića:

Laudes Christi resurgentis

Ad regias Agni dapes,
Stolis amicti candidis,
Post transitum Maris Rubri,
Christo canamus principi:
Divina cuius caritas
Sacrum propinat sanguinem,
Almique membra corporis
Amor sacerdos immolat.
Sparsum cruorem postibus
Vastator horret Angelus:
Fugitque divisum mare;
Merguntur hostes fluctibus.
Iam Pascha nostrum Christus
est,
Paschalis idem victima,
Et pura puris mentibus
Sinceritatis azyma.

O vera caeli victima,
Subiecta cui sunt tartara,
Soluta mortis vincula,
Recepta vitae praemia.
Victor, subactis inferis,
Trophaea Christus explicat;
Caeloque aperto, subditum
Regem tenebrarum trahit.
Ut sis perenne mentibus
Paschale, Jesu, gaudium,
A morte dira criminum
Vitae renatos libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna saecula.

Ad cenam Agni providi
et stolis albis candidi,
post transitum maris Rubri
Christo canamus principi.
Cuius corpus sanctissimum
in ar(a) est crucis torridum;
cruore eius roseo
gustando, vivimus Deo.
Protecti paschae vespero
a devastante angelo,
erepti de durissimo
Pharaonis imperio.
Iam pascha nostrum Christus
est,
qui immolatus agnus est;
sinceritatis azyma
caro suus oblata est.

O vera, digna hostia,
per quam fraguntur tartara,
captiva plebs redimitur,
redduntur vitae praemia.
Consurgit Christus tumulo,
victor redit de barathro,
tyrannum trudens vinculo
et paradisum reserans.
Esto perenne mentibus
paschale, Iesu, gaudium,
et nos renatos gratiae
tuis triumphis aggrega.
Iesu, tibi sit gloria,
qui morte victa praenites,
cum Patr(e) et almo Spiritu,
in sempiterna saecula.

Slava uskrsnog Krista

Na gozbu božjeg Jaganjca
U bijelom ruhu idimo,
Kroz more prošav Crveno
Vladaru Kristu pjevajmo.
Na križu strašno mučeno,
Presveto tijelo i krv mu
Sa žrtvenika primamo
Da Bogu svome živimo.
Po svetoj noći uskrsnoj
Od grijeha sad smo slobodni;
Ko jednoć štono anđeo
Židovsko ropstvo dokrajči.

Naš vazam odsad Isus je,
Vazmeno naše Janje on;
Prikazuje se ko čist kruh
I tijelo mu se blaguje.
O prava, žrtvo dostojna,
Što paiko si pokorila,
Slobodu puku grješnome
I dar života donijela.
Iz groba Krist je ustao,
Iz limba došo pobjednik;
Sotonu svezav zauvijek
On nama raj svoj otvara.